

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل فضای عمومی شهری با استفاده از مدل استنتاج منطق فازی (مورد شناسی: ناحیه 1 و 2 شهر زابل)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و آمایش شهری-منطقه ای، دوره 7، شماره 25 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

دکتر اکبر کیانی - دانشیار رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه زابل

وحید پاسبان عیسی لو - کارشناس ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زابل

لیلا گهرمیر - کارشناس ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

زندگی شهری یکی از نشانه های بارز نفوذ مدرنیته به زندگی جوامع بشری است و تعلق داشتن به جمع و حضور در فضاهای اجتماعی یکی از نیازهای زندگی انسان امروز است. در جوامع گوناگون، استفاده از فضاهای عمومی شهر برای افراد جامعه برحسب متغیرهایی چون سن، جنس، گروه های اجتماعی، اقلیت های قومی و نژادی و ... متفاوت است و این عوامل بر میزان و نحوه حضور در فضاهای عمومی شهر تاثیر می گذارند. به طور کلی، هدف از بررسی و مطالعه فضاهای عمومی شهر زابل، بررسی و تحلیل وضعیت فضاهای عمومی در سطح شهر و پراکنش و نحوه استقرار فضاهای عمومی است. در پژوهش حاضر تلاش بر این است که مساحت و سرانه کاربری های عمومی و سطح توسعه یافتگی آن ها بر اساس شاخص های انتخاب شده، بررسی شوند. روش تحقیق در این پژوهش توصیفی- تحلیلی است. جامعه آماری پژوهش قسمت هایی از شهر زابل شامل ناحیه 1 و 2 می باشد که تقسیم بندی آن بر اساس طرح جامع شهر است. بررسی فضاهای عمومی شهر به وسیله شاخص های اصلی و زیر شاخص آن ها صورت گرفته و پیاده سازی و تحلیل یافته های پژوهش با استفاده از روش استنتاج منطق فازی انجام شد. نتایج در قالب خروجی مدل ها، برای تبیین وضعیت موجود کاربری های فضاهای عمومی ناحیه های یک و دو شهر زابل و انطباق با وضعیت مطلوب و بهینه ارائه شد. نتایج تحقیق نشان داد که هیچ گونه ارتباط معنی داری بین ابعاد انسانی و کالبدی فضای عمومی در ناحیه های مورد بررسی وجود ندارد. همچنین شاخص کلی فضای عمومی نیز فقط با بعد انسانی توسعه دارای رابطه معنی داری است (RPS,HPS=0/821) و با بعد کالبدی آن هم خوانی و ارتباط معنی داری ندارد (RPS,SPS=0/314).

کلمات کلیدی:

زابل، فضای عمومی، سرانه ها، Fuzzy

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/884607>

